

عنوان مقاله:

بررسی رویکردها و برنامه های آموزش و پرورش در تقویت بنیان خانواده ها

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

فاطمه محمدی - کارشناسی علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی

مهدی حنیفه لو - کارشناسی علوم تربیتی گرایش آموزش ابتدایی

خلاصه مقاله:

امروزه آموزش و پرورش تلاش دارد تا از طریق روش آموزشی مناسب و نظام سازمان یافته خود به نیازهای دانش آموزان پاسخ گوید. کارایی اجتماعی یکی از اهداف آموزش و پرورش است، دانش آموز باید از آموزش عمومی و حرفه ای مطلوب و انعطاف پذیری برخوردار باشد. او باید به عنوان یک انسان از نقاط ضعف و قوت جامعه خویش و روابط موجود در خانواده آگاه باشد و آمادگی آن را داشته باشد که جهت بیشترین بازدهی در جامعه عمل نماید. کارکرد اجتماعی آموزش و پرورش بعد از دهه ۱۹۳۰ در دنیا آشکارا اهمیت یافت. در این رهیافت، اگر امکانات قشری از جامعه برای رشد و مشارکت موثر در پیشرفت جامعه محدود به نظر می رسد، امکان آن وجود داشت که برنامه های جبران کننده آموزشی اجتماعی را آزمون. توجه به این نکته، حائز اهمیت است که در یکصد سال اخیر، حرکتی پیوسته از سمت آموزش به سوی آموزش و پرورش وجود داشته است. در گذشته اغلب رابطه مدرسه با خانواده و جامعه محافظه کارانه بوده و بیشتر نقش آن، کمک به ثبات و دوام بود و به جای اینکه جامعه را هدایت کند، آن را منعکس می کرد. در رویکرد حاضر، اعتقاد بر آن است که مدرسه باید به خانواده و جامعه علاقه مند باشد و خانواده ها نیز باید موضوع مطالعه دانش آموزان در مدارس باشند. در واقع آموزش و پرورش نوعی علوم اجتماعی کاربردی است که در بلندمدت، راه اصلی اصلاح و پیشرفت جامعه محسوب می شود. هدف از این مقاله بررسی رویکردها و برنامه های کلی نظام آموزش و پرورش در تقویت نهاد خانواده می باشد

کلمات کلیدی:

آموزش و پرورش، خانواده، چالش، راهبرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1648908>

